

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/17/2023
Identifikačné číslo spisu:	1221204535
Dátum vydania rozhodnutia:	30.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1221204535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobkyne obchodnej spoločnosti MAXIN'S Outsourcing Solutions, s. r. o., Bratislava - mestská časť Ružinov, Bajkalská 22, IČO: 47 145 943, zastúpenou advokátkou JUDr. Danicou Holováčovou, Košice - mestská časť Staré Mesto, Čajakova 5, proti žalovanej obchodnej spoločnosti EDYMAX Facility Management SE, Bratislava, Bajkalská 22, IČO: 46 812 903, zastúpenej advokátskou kanceláriou SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s. r. o., Bratislava-Staré Mesto, Laurinská 3, IČO: 47 254 432, o zaplatenie 130 000 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 25Cb/147/2021, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. októbra 2022 č. k. 1Cob/131/2022-197, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný sud Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. apríla 2022 č. k. 25Cb/147/2021-36 (ďalej len „rozsudok pre zmeškanie“) v spojení s opravným uznesením z 10. júna 2022 č. k. 25Cb/147/2021-45 rozhodol o žalobou uplatnenom nároku žalobkyne rozsudkom pre zmeškanie tak, že prvým výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 130 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 3 600 eur od 19. novembra 2020 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a druhým výrokom priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie svojím uznesením z 15. augusta 2022 č. k. 25Cb/147/2021-159 (ďalej len „uznesenie súdu prvej inštancie“) rozhodol o návrhu žalovanej na zrušenie rozsudku pre zmeškanie tak, že ho zamietol.

3. Z odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaná doručila súdu prvej inštancie

návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a svoje vyjadrenie k žalobe. Návrh žalovaná odôvodnila tým, že nebolo možné podať vyjadrenie k žalobe, keďže žalovaný sa dlhodobo zdržuje v zahraničí a vzhľadom na ochorenie COVID-19 a s ním súvisiace opatrenia nebolo možné odovzdať právnomu zástupcovi žalovaného podklady a uskutočniť stretnutie na prípravu vyjadrenia, a zároveň sa žalovaná snažila skontaktovať so súdnym znalcom za účelom prípravy znaleckého posudku, ktorý mal slúžiť ako dôkazný prostriedok, avšak tento sa napokon nepodarilo zabezpečiť pre zaneprázdnenosť oslovených znalcov.

4. O odvolaní žalovanej proti uzneseniu súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 27. októbra 2022 č. k. 1Cob/131/2022-197 (ďalej len „napadnuté uznesenie“). Odvolací súd prvým výrokom uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a druhým výrokom priznal žalobkyni voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

5. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala v zákonom stanovenej lehote žalovaná (ďalej len „dovolateľka“) dovolanie, ktorým sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia, uznesenia súdu prvej inštancie a rozsudku pre zmeškanie a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Dovolateľka v časti I. odôvodnila svoje dovolanie podľa ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Citujúc časť odôvodnenia napadnutého uznesenia (odsek 16.), v ktorom odvolací súd uviedol, že pre zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia doplnil ako dôvod jeho správnosti, že nebola splnená ani podmienka včasného podania návrhu dovolateľky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, keďže o uznesení súdu prvej inštancie sa dovolateľka dozvedela pred nahliadnutím do elektronického súdneho spisu a od tohto momentu nepodala návrh v zákonom stanovenej lehote, dovolateľka poukázala na to, že žaloba jej bola súdom prvej inštancie doručená so značným časovým odstupom od jej podania, žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie k žalobe a k predĺženiu lehoty zo strany súdu došlo do 7. februára 2022, avšak oznámenie súdu o tom jej bolo doručené až 16. februára 2022, a preto sa včas nemohla dozvedieť o predĺžení lehoty a ani objektívne nemohla včas podať vyjadrenie k žalobe. Namietala, že rozsudok pre zmeškanie jej bol doručený 13. júna 2022, a nie 2. júna 2022, ako uvádza odvolací súd. Žalovaná má za to, že lehotu na podanie vyjadrenia zmeškala z ospravedlniteľných a objektívnych dôvodov, pričom vyjadrenie doručila súdu bezodkladne po odpadnutí dôvodu, ktorý bránil jeho podaniu skôr. Ďalej uviedla rovnaké dôvody, pre ktoré nemohla podať vyjadrenie (COVID-19 a zaneprázdnenosť znalcov) ako vo svojom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (odsek 3. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Podľa jej názoru k vydaniu rozsudku pre zmeškania by mal súd pristupovať uvažlivo a voliť tento inštitút v prípade, keď je žalovaný skutočne nečinný a odmieta sa aktívne podieľať na súdnom procese, pričom poukázala na to, že ona mala záujem doručiť svoje vyjadrenie súdu prvej inštancie. Vydanie rozsudku pre zmeškanie preto považuje za formalistické, v rozpore s právom na spravodlivé súdne konanie.

7. Dovolateľka v časti II. svojho dovolania zopakovala svoje vyjadrenie v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, pričom z hľadiska obsahu sa jedná o vyjadrenie k žalobe.

8. Dovolateľka v časti III. svojho dovolania navrhla odložiť právoplatnosť rozsudku pre zmeškanie v spojení s uznesením súdu prvej inštancie a napadnutého uznesenia, a to do právoplatnosti rozhodnutia o dovolaní.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas (§ 427 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť [§ 447 písm. c) a f) CSP].

10. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 420 písm. f) CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo

veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

12. Podľa § 431 ods. 1 a 2 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

13. Podľa § 447 písm. c) a f) CSP, dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné alebo nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

K prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP

14. Úspešné uplatnenie dovolania je nevyhnutne podmienené okrem iného záverom najvyššieho súdu o prípustnosti dovolania. Predpokladom prípustnosti dovolania pre tzv. vady zmätočnosti podľa § 420 CSP je, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa konanie končí. Najvyšší súd tak musí skúmať, či napadnuté uznesenie má povahu niektorého zo zákonom predpokladaných rozhodnutí umožňujúcich najvyššiemu súdu ako súdu dovolaciemu, uskutočniť ďalší prieskum dovolania spočívajúci najmä v prieskume dôvodnosti dovolania.

15. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo vydané na podklade návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol meritórne o veci samej o žalobou uplatnenom nároku. Súd prvej inštancie tak neposudzoval dôvodnosť nároku, ale v zmysle § 277 CSP len to, či dovolateľka z ospravedlniteľných dôvodov zmeškala lehotu na podanie vyjadrenia k žalobe, na základe čoho bolo rozhodnuté o veci samej rozsudkom pre zmeškanie podľa § 273 CSP. Riešenie danej otázky je tak predmetom samostatného rozhodovania, ktoré môže nadväzovať len na meritórne rozhodnutie o veci samej. Napadnuté uznesenie bolo vydané na podklade odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, a teda posudzoval správnosť rozhodnutia vydaného o otázke, vyriešenie ktorej sa daným rozhodnutím končilo. Preto najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí v intenciách prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP. Tento právny záver vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napr. rozhodnutia najvyššieho súdu pod sp. zn. 2Obdo/10/2019, 3Obdo/59/2019, 4Obdo/69/2020, 5Obdo/26/2019, ako aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 15. augusta 2018 sp. zn. I. ÚS 275/2018).

K dôvodom dovolania podľa § 431 CSP v spojení s § 420 písm. f) CSP

16. Jednou z obsahových náležitostí dovolania je v zmysle § 428 CSP uvedenie dovolacích dôvodov, teda dôvodov, pre ktoré dovolateľka považuje dovolaním napadnuté uznesenie za nesprávne. Z dovolania je zrejmé, že napadnuté uznesenie považuje za nesprávne z dôvodu tzv. vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, keďže toto ustanovenie výslovne v dovolaní označila a uviedla jeho zákonnú skutkovú podstatu. Predmetný dovolací dôvod však musí byť aj odôvodnený, a to tak, aby z neho boli zrejmé konkrétne okolnosti, z ktorých tento dovolací dôvod vyvodzuje. Nepostačuje uvedenie síce určitých konkrétnych okolností, avšak bez korelácie s napadnutým uznesením, resp. s uznesením súdu prvej inštancie, ktorého nedostatky môžu byť taktiež dovolacím dôvodom (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2022 sp. zn. 7Cdo/67/2020). Je vecou dovolateľky, aby jasne a určito uviedla procesný postup odvolacieho súdu, resp. súdu prvej inštancie, ktorý je nesprávny a ktorý dovolateľke znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

17. Dovolateľka opomenula v dovolaní uviesť akékoľvek relevantné argumenty, na základe ktorých by najvyšší súd mohol posúdiť, v čom podľa názoru dovolateľky spočíva tzv. vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP ako dôvod, pre ktorý považuje napadnuté uznesenie za nesprávne, a teda konkrétne

akým postupom súdy nižšieho stupňa zasiahli do jej procesného práva. Z argumentácie dovolateľky si nie je možné utvoriť obraz o tom, aké konkrétne nesprávnosti má dovolateľka na mysli, čo a priori vylučuje možnosť vecného posúdenia dovolania. Dovolateľka nereaguje a nevedie polemiku so žiadnym so záverov vyplývajúcich z napadnutého uznesenia, ale uvádza teoretické východiská alebo názory, preberá argumentáciu uplatňovanú v konaní na súde prvej inštancie alebo v odvolacom konaní, a to bez toho, aby tieto vo vzájomnej súvislosti smerovali voči postupu súdov nižšieho stupňa urobeného v súvislosti s uznesením súdu prvej inštancie alebo napadnutým uznesením. Dovolanie je v konečnom dôsledku iba nesúhlasom dovolateľky so zrušením rozsudku pre zmeškanie. Pre nedostatočne určito vymedzený dovolací dôvod vágnou argumentáciou dovolateľky, najvyšší súd nemohol identifikovať vadu zmätočnosti, ktorú by mohol vecne posúdiť. Preto je daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. f) CSP. V snahe však predísť takémuto odmietnutiu dovolania, najvyšší súd v intenciách uplatneného dovolacieho dôvodu ďalej pristúpil ku skúmaniu jednotlivých konkrétnych okolností uvádzaných dovolateľkou v dovolaní v jeho I. časti.

18. Dovolateľka poukázala na to, že žaloba jej bola doručená so značným časovým odstupom od jej podania. Neuvedla však, že by tento postup považovala za nesprávny a že by jej znemožnil uskutočniť akékoľvek procesné právo. CSP neustanovuje lehotu, dokedy musí súd prvej inštancie doručiť žalobu na vyjadrenie žalovanému (§ 167 ods. 1 CSP), je však v zmysle čl. 16 ods. 1 CSP povinný postupovať v súlade so základnými princípmi CSP, a teda v zmysle čl. 17 CSP aj tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá. Preto aj povinnosť doručovania žaloby na vyjadrenie musí súd interpretovať a aplikovať v súlade s princípom rýchlosti konania. Uvedená námietka však nie je objektívne v žiadnej korelácii s napadnutým uznesením alebo uznesením súdu prvej inštancie. Nejedná sa o postup súdov súvisiaci s rozhodovaním o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Vzhľadom však na ďalšie tvrdenia dovolateľky obsiahnuté v dovolaní, táto môže súvisieť s otázkou zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľného dôvodu. Uvedenú skutočnosť však dovolateľka neuvedla v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako ani v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Preto sa tým nemuseli súdy zaoberať. Vzhľadom na to, že najvyšší súd má postavenie dovolacieho súdu, bolo vecou dovolateľky, aby uvedenú námietku uplatnila už v konaní na súde prvej inštancie alebo v odvolacom konaní, vrátane prípadného odvolania proti rozsudku pre zmeškanie. Bez ohľadu na to, kedy žaloba bola doručená dovolateľke, žaloba jej doručená bola, a to spolu s výzvou podľa § 167 ods. 2 CSP (č. l. 13 a 18). Preto dovolateľka mala možnosť sa vyjadriť k žalobe, čím jej právo na vyjadrenie sa k žalobe nebolo daným postupom znemožnené. Vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

19. Dovolateľka ďalej poukázala na to, že ak oznámenie súdu o predĺžení lehoty určením konkrétneho dátumu jej bolo doručené po dátume určenom na vyjadrenie, nemohla sa včas dozvedieť o predĺžení a ani objektívne včas podať vyjadrenie k žalobe. Hoci dovolateľka neuvedla, že by tento postup považovala za nesprávny, má však za to, že jej znemožnil uskutočniť právo na vyjadrenie sa k žalobe podľa § 167 ods. 2 CSP s poukazom aj na princíp kontradiktórnosti obsiahnutom v čl. 9 CSP, a to včas, teda vzhľadom na ďalšie tvrdenia dovolateľky, bez sankcie v podobe vydania rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP. Uvedená námietka však nie je objektívne v žiadnej korelácii s napadnutým uznesením alebo uznesením súdu prvej inštancie. Nejedná sa o postup súdov súvisiaci s rozhodovaním o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Vzhľadom však na ďalšie tvrdenia dovolateľky obsiahnuté v dovolaní, táto môže súvisieť s otázkou zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe z ospravedlniteľného dôvodu. Uvedenú skutočnosť však dovolateľka neuvedla v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako ani v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, preto sa ňou nemuseli súdy zaoberať. Súdy však poukázali na to, že aj keď došlo k predĺženiu lehoty na vyjadrenie sa k žalobe, dovolateľka tak neurobila, a to dokonca ani do vyhlásenia rozsudku pre zmeškanie (odsek 8. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie a odsek 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Je zrejmé, že súdy vychádzali z možnosti podania vyjadrenia k žalobe zo strany dovolateľky, čo nie je v príkrom rozpore s možným a logicky prípustným záverom. Najvyšší súd pripúšťa, že by do úvahy pripadala otázka, či ak súd predĺžil lehotu na vyjadrenie sa k žalobe a prípadne tak neurobil uznesením s opätovným poučením podľa § 273 písm. b) CSP, boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie. Riešenie uvedenej otázky by však

pripadalo do úvahy v prípadnom odvolacom konaní proti rozsudku pre zmeškanie, ktoré dovolateľka odvolaním neiniciovala. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nebola najvyšším súdom zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

20. Najvyšší súd vo vzťahu k námietke špecifikovanej v odseku 19. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia navyše uvádza, že dovolateľka žiadala o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 10 dní. Jej žiadosť bola súdu prvej inštancie doručená 21. januára 2022. Lehota na vyjadrenie by jej tak uplynula 31. januára 2022. Súd prvej inštancie však predĺžil lehotu až do 7. februára 2022. Oznámenie o predĺžení lehoty bolo síce dovolateľke doručené 16. februára 2022, avšak vzhľadom na vôľu dovolateľky podať vyjadrenie v lehote 10 dní a na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, nemožno aplikovať taký výklad, že postačuje podanie návrhu na predĺženie lehoty na vyjadrenie bez akejkoľvek aktivity vo vzťahu k urobeniu vyjadrenia a pritom sa spoliehať na predĺženie lehoty zo strany súdu (resp. spájať s doručením oznámenia okamih začatia plynutia lehoty na vyjadrenie). Dovolateľke tak nemôže byť priznaná ochrana, ak nevyužila svoje procesné právo do 7. februára 2022, kedy by nezmeškala lehotu na vyjadrenie, a to dokonca ak od 21. januára 2022 do 27. júna 2022 (podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením) neuskutočnila v konaní žiadnu aktivitu.

21. Dovolateľka tiež poukazovala na to, že rozsudok pre zmeškanie jej bol doručený v iný deň ako uvádza odvolací súd, avšak neuviedla, že by tento postup považovala za nesprávny a znemožňujúci jej uskutočniť akékoľvek procesné právo. Uvedená námietka sa týka podmienky včasnosti podania návrhu dovolateľky na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Odvolací súd však v danom prípade nedospel k záveru vo vzťahu k okamihu doručenia rozsudku pre zmeškanie, ale vo vzťahu k okamihu vedomosti o rozsudku pre zmeškanie. Uvedený okamih odvolací súd posudzoval ako podmienku pre vyhovieť návrhu rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP, ktorá výslovne upravuje okamih vedomosti a nie doručenia rozsudku pre zmeškania a navyše to robí na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 CSP, a teda bez toho, aby vyjadril nesúhlas s argumentáciou súdu prvej inštancie. Bez ohľadu na správnosť dopĺňujúcej argumentácie odvolacieho súdu, vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

22. Dovolateľka poukázala na to, že z ospravedlniteľných dôvodov zmeškala lehotu na podanie vyjadrenia a tieto bližšie špecifikovala. Jedná sa tak o argumentáciu dovolateľky uplatňovanú už v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a v odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie. Z dovolania však nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by túto opakovanú argumentáciu posúvalo do roviny dovolacieho prieskumu. Možno na ňu hľadiť len ako na prejav nespokojnosti dovolateľky s posúdením súdov nižšieho stupňa, že dovolateľkou uvedené dôvody nie sú ospravedlniteľnými dôvodmi (odsek 9. a 10. odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, resp. odsek 4. a 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia). Uvedená argumentácia môže súvisieť s nesprávnym právnym posúdením veci ako dovolacím dôvodom podľa § 432 CSP, no proti napadnutému uzneseniu pre tento dovolací dôvod nie je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 2 CSP s odkazom na § 357 písm. h) CSP a navyše dovolateľka uplatňuje dovolací dôvod len podľa § 431 v spojení s § 420 písm. f) CSP. Vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

23. Dovolateľka nakoniec poukázala na to, za akej situácie má dôjsť k vydaniu rozsudku pre zmeškanie, pričom v tomto prípade bolo vydanie rozsudku pre zmeškanie formalistické, v rozpore s právom na spravodlivé súdne konanie. Uvedená námietka však nie je objektívne v žiadnej korelácii s napadnutým uznesením alebo uznesením súdu prvej inštancie. Nejedná sa o postup súdov súvisiaci s rozhodovaním o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Uvedená otázka by však pripadala do úvahy v prípadnom odvolacom konaní proti rozsudku pre zmeškanie, ktoré dovolateľka odvolaním neiniciovala. Vzhľadom na v tomto odseku uvedené, najvyšším súdom nebola zistená vada zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP.

CSP v súvislosti s predmetnou dovolacou námietkou. V tejto časti je tak daný dôvod na odmietnutie dovolania podľa § 447 písm. c) CSP.

24. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol sčasti podľa § 447 písm. c) CSP (odsek 18. až 23. odôvodnenia tohto rozhodnutia) a sčasti podľa § 447 písm. f) CSP (odsek 16. a 17. odôvodnenia tohto rozhodnutia).

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP s odkazom na § 453 ods. 1 CSP).

26. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odloženie právoplatnosti súdnych rozhodnutí na podklade návrhu dovolateľky (odseku 8. odôvodnenia tohto rozhodnutia) a v súlade s jeho ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie v priebehu dovolacieho konania.

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.